

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00140/2011-01

Дана: 08.марта 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **М.Ј.** из **Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 08.марта 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **М.Ј.** из **Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00375/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

М.Ј. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Четвртом Општинском суду у Београду, подноси пријаву за избор у Први и Други основни суд у Београду, Привредни суд у Београду, Виши суд у Београду, Управни суд и Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те одлуке подноси уставну жалбу, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да резултати њеног рада не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да она испуњава критеријуме и мерила из Одлуке о критеријумима и мерилима. У погледу стручности указује да је у посматраном периоду имала само 36 укинутих одлука, 2 преиначене и 379 потврђених одлука у извршној материји, а што значи 90,9% потврђених, 0,48% преиначених а 8,63% укинутих у извршној материји у којој је подносилац приговора била до 01.10.2007.године, када је према годишњем распореду послова поступала у парничној материји, те да у материји П није имала укинутих одлука, а у материји радних спорова једну потврђену и две укинуте одлуке. У погледу броја решених предмета истиче да је имала испуњеност нормe знатно већу од оне која је приказана и достављена, па је у 2006.години имала укупно решених 1323 предмета, у 2007.години 1246 предмета и још 132 предмета која нису приказана, док је у парничној материји 2007.године решила 18 П и 15 П1 предмета, а из објективних разлога, док је у 2008.години укупно решила 184 предмета од којих је 173 одлуке израђеноу року до 30 дана, а у материји П1 64 предмета од којих је у 43 предмета одлука написала у року до 30 дана. Истиче да је за судију изабрана 2001.године и да је од тада мењала 4 пута материју у којој је поступала.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 392 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче, да је у тренутку извора била на сталној судијској дужности, односно непрестано од 2001.године, па како се налазила на сталној судијској дужности, сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним, односно, да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда, истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан, па да стога није ни могао да одлучује, ни каснијим избором осталих чланова; потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС, јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене; да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу, као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије,

да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда, а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00375/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 392 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тача 1, 2, 3, 6 и 7 и члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу постоје у погледу стручности и оспособљености. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006-2008.година обављала је дужност судије у Четвртом Општинском суду у Београду, у грађанском одељењу.

У 2006.години радила је извршне предмете. Према статистичким подацима суда, испунила је 10,48% од оријентационе норме прописане Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

У 2007.години судила је парнице (П) и у овој материји остварила 12,65% од оријентационе норме, радне спорове (П1), у којима је остварила 15,45% од оријентационе норме и извршења, у којима је остварила 16,25% од оријентационе норме или укупно у свим материјама 44,38% од оријентационе норме. Што се тиче начина решавања предмета у парници (П) пресудом је решила 5 предмета, а 13 на други начин.

У 2008.години у парници је остварила 37,08% од оријентационе норме и у радним споровима 15,76%, или укупно 52,84% од оријентационе норме. У погледу начина решавања предмета у парници (П) пресудом је решила 55 предмета, а на други начин 129 предмета. У радним споровима имала је 33,3% потврђених одлука и 66,67% укинутих одлука, у односу на број ожалбених. У току ове године није урадила све одлуке у законском року нити у року од 30 дана на колико се најдуже може продужити законски рок по Мерилима за оцену успешности вршења судијске дужности, већ је у парници урадила 11 одлука после тог рока, од чега 5 у року до 60 дана и 6 преко 60 дана и у материји радних спорова 21 одлуку, од чега 6 до 60 дана и 15 преко 60 дана.

У сагледаваном периоду, имала је и лош коефицијент ажурности: у парници у 2007.години 70,13 и у 2008.години 14,13, а у радним споровима у 2007.години 51,12 и у 2008.години 18,64, што указује на неефикасносту раду.

Имајући у виду наведено, а то је начин решавања предмета (однос пресуда и на други начин), лошег коефицијента ажурности, процента испуњености оријентационе норме, времена израде одлука и процента укинутих одлука, Високи савет судства сматра да није испунила критеријуме стручности и оспособљености.“

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавила жалбу Уставном суду, остајући у битном при раније изнетим наводима и предлозима, а исте и допуњује предлог да се

њен рад упореди са судијама које су изабране, па у том смислу за време поступања у извршној материји, да се упореди са бројем примљених и решених предмета, а посебно да се утврди из ког разлога није вреднован њен рад у ИПВ већу, да се узму у обзир приговори које је писала на извештаје о раду и кориговани извештаји, оспорава формулу по којој је вршен обрачун оријентационе норме у извршној материји, да се утврди ко је од судија имао при раду помоћ сарадника, да се упореди њен рад са судијом В.М. који је наследио у кривичном већу, посебно да се узме у обзир њен прелазак у материјама, а у којима се брзо и лако адаптирала за рад, посебно предлаже да се од Министарства правде и Надзорног одбора затражи извештај о притужбама на рад судије Љ.М.П. и здружи спис о не поступању у разумном року.

Поднеском од 22.11.2011.године, предлаже да се њен рад сагледа у целини посебно указује да је у више наврата у току године а не на почетку године, прелазила у друге материје, па ближе образлаже рад у материјама у којима је поступала, предлаже све околности које треба имати у виду, потом да у погледу начина решавања предмета треба имати у виду да је веће наследила од судије С.Ј., да је целокупно веће стајало 7 месеци и да у њему није поступано, па да и први месец по задужењу ни није могла да реши ни један предмет, а да у наставаку рада је морала да провери постојање процесних услова за поступање. Предлаже да се провери да ли је и једно од тих процесних решења касније укинута, да се упореде њени резултати са другим судијама, с тиме да ставља резерву у истинитост тих података јер су друге судије пријављивале решене предмете а да одлуке нису урађене, што је супротно Пословнику. Доставља као доказ Књигу евиденције о задужењу судије - председника већа. Предлаже на основу свега да се њен приговор усвоји и изабере на судијску функцију судова за које је поднела пријаву.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 29.11.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1

обрасца Четвртог општинског суда у Београду, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора нагласила је да у њеном случају нису сагледани њени резултати рада укупно, односно да је она поступала у различитим материјама, па да се просек норме требао узети збрајањем процента оствене норме у свим материјама, а поготово да је у осам година четири пута мењала материју у којој је поступала, да је у материји извршења у радним споровима и Ипв већу поступала а да се при том у тим материјама тек формирала норма. Поред тога, при преласку у парничну материју, у већу које је добила у рад, није се поступало седам месеци, па управо из тог разлога приликом преузимања већа прво је решавала предмете у којима се требала доносити процесна одлука. У погледу укинутих одлука наводи да проценат од 66,67% укинутих одлука чине две одлуке, од разматраних три. У материји радних спорова поступала је у предметима и статусне природе, али и у предметима у којима се одлучивало о накнадама зарада за фабрике које су отишле под стечај, што је узроковало решавање предмета на други начин. Свој укупан рад оцењује као успешан, а из разлога великог искуства и рада у више материја.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност и као судија Четвртог општинског суда у Београду и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

Евидентиране 2 жалбе из ранијег периода 1 потврђена 1 укинута.

И предмета укупно у раду 1977, од чега пренетих 835 са 16 старих предмета, примљено у рад 1142 предмета, укупно решено 1323 од чега 7 старих предмета, нерешено на крају године 654 од чега 9 старих предмета, 103 одлуке разматране по жалби 92 потврђене или 87,6%, 1 преиначена или 0,95% и 12 укинутих или 11,4%.

Укупно остварење норме 10,476%.

2007.године

П предмета у раду укупно 222, примљено 38, решено 18 5 пресудом и 13 на други начин, остало нерешено 204 од чега 89 старих.

П1 предмета у раду 94 примљених 20, укупно решено 15 од чега 13 пресудом и 2 на други начин, остало нерешено 79 предмета од чега 20 старих.

И предмета укупно у раду 1246, од чега пренетих 654 са 447 старих предмета, примљено у рад 1412 нових предмета, укупно решено 1246 предмета од чега старих 17, 223 одлуке разматране по жалби од чега 218 потврђених или 93,6% и 15 укинутих или 6,44%.

Укупно остварење норме 44,327%.

2008.године

П предмеа у раду укупно 387 од чега пренетих 204 са 136 старих, примљено 185 предмета, решено 184 од чега 55 пресудом и 129 на други начин, остало нерешено 203 предмета од чега 100 старих, 5 одлука урађено у року до 60 дана и 6 након 60 дана.

П1 предмета у раду 125 од чега пренетих 79 са 41 старим предметом, примљено 46 предмета, укупно решено 64 од чега 43 пресудом и 21 на други начин, 6 одлука урађено до 60 дана и 15 након 60 дана, 3 разматране по жалби 1 потврђена и 2 укинуте.

Укупно остварење норме 52,847%.

Подносилац приговора је у парничној материји имала коефицијент ажурности у 2007.години 70,13 и у 2008.години 14,13, а у радним споровима у 2007.години 51,12 и у 2008.години 18,64.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Наиме, критеријум стручности се има одредити према члану 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, „Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном у 2008.години имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%. У 2006. и 2007.години имала је укинутих одлука и испод просека одељења, а и испод толерантних 25%. Отуда се у смислу Правила на основу којих се преиспитује одлука првог састава Високог савета судства, констатује да подносилац приговора испуњава критеријум стручности.

Основано је изражена сумња у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Подносилац приговора нити у једној години није решила минималан број предмета, а у раду је имала довољан број предмета да исто постигне. Подносилац приговора, поред тога није имала нити остварење коефицијента ажурности који је према члану 4 став 1 Мерила за оцену минимума успешности износио у парничним предметима петомесечни, а у извршним предметима месечни.

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је и чињеница да подносилац приговора и у материји извршења, потом у материји опште парнице али и у материји радних спорова није посвећивала пажњу решавању старих предмета па јој се тај број из године у годину повећавао. На ово указују статистички подаци; у материји извршења на почетку 2006.године имала је у раду 16 старих предмета, а у 2007.години, при преласку на парничну материју 430 предмета; у парничној материји на крају 2007.године остало јој је у раду нерешена 89 стара предмета, а на крају 2008.године 100 старих предмета; у материји радних спорова на крају 2007.године остало је нерешено 20 старих предмета а на крају 2008.године 22 нерешена стара предмета. Уколико се узме у обзир начин решавања предмета, дакле предмети који се воде као решени на „други начин“, а не подразумевају мериторно решавање, већ решавање предмета услед наступања одређене процесне чињенице, који је био у материји опште парнице, у 2007.године од 18 решених предмета 13 на други начин, а у 2008.години од 184 одлука 129 на други начин, те и у материји радних спорова у 2007.години од 15 решених предмета 2 на други начин, а у 2008.години од 64 решена предмета 21 на други начин, извлачи се закључак да подносилац приговора је поступала само у предметима једноставније правне и чињеничне грађе, или је решавала предмете услед наступања процесне чињенице а на које судија не утиче у решавању предмета. При том уколико се узме у обзир да је подносилац приговора и одлуке израђивала након законом прописаног рока, дакле у 2008.години у материји опште парнице од 55 предмета решених пресудом одлуке израдила у 11 предмета ван законског рока, а у материји радних спорова од 43 предмета решених пресудом у 21 предмету одлуке израдила ван законског рока, указује на оправдани закључак да подносилац приговора не поседује минимум оспособљености да би била изабрана на судијску функцију. Све наведене чињенице указују и на одсуство савесности у раду подносиоца приговора, јер је савесност условљена свешћу да судија у раду приоритет мора дати у решавању старих предмета, а што подносилац приговора ни у једној материји није чинила, ни у једној од посматраних година, потом исто је условљено и свешћу, да када се расправа у појединачном предмету, одлука треба донети, израдити и странкама доставити у разумном року, који је прописан законом, а толеранција и ван тог рока дата Мерилима за оцену минимума успешности.

Високи савет судства није прихватио као оправдане разлоге које је подносилац приговора навела. Испуњеност оријентационе норме код подносиоца приговора је управо и сагледана све укупно у свим материјама, њиховим збрајањем, а на основу званичних судских извештаја, у које као јавне исправе није показана сумња. Начин решавања предмета није условљено наступањем чињеница на које судија не утиче, већ да је подносилац приговора била посвећена вршењу судијске дужности, имала би знатно већи проценат и број решених предмета мериторно, којима се коначно решава спор међу странкама, а при том и оваквих одлука подносилац приговора је имала несразмерно мало у односу на број предмета у раду. Из овог а се закључује да подносилац приговора није била посвећена вршењу судијске дужности као друштвено одговорне функције, јер није решавала спорне односе међу странкама. Уколико се узме у обзир број одлука који је израдила ван законског рока, оправдан је закључак да подносилац приговора не поседује довољан ниво оспособљености који је условљен добрим познавањем процесног права, нити постојања минимума савесности у обављању судијске дужности..

Дакле, Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору укупно ценио рад подносиоца приговора, дакле да није остварила ни минимум очекиване оријентационе норме ни у једној од посматраних година, да је имала велики број одлука израђених ван рока, нерешен велики број старих предмета, а да је мали број предмета

решавала мериторно, којим се доноси коначна одлука у споровима странака, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава нити критеријум оспособљености, па ценећи и да је у 2008.години имала незадовољавајући квалитет одлука, нашао да не испуњава потребне услове за избор на судијску функцију.

Поређења које је подносилац приговора вршила са другим судијама које су изабране приликом општег избора, Високи савет судства није узео у обзир, исту поредио према усвојеним Правилима, појединачно и ценећи да ли подносилац приговора испуњава критеријуме да би била изабрана на судијску функцију.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС